

## மத்தியகால வரலாற்றைக் கட்டமைப்பதில் நிலாவெளிச் சாசனத்தின் வகிபங்கு

திருமதி. கிறிஸ்டினா நிரோஜினி மோசஸ்ரூபன்  
விரிவுரையாளர், வரலாற்றுத்துறை, கலை கலாசார பீடம், கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம், இலங்கை

### அறிமுகம்

கிழக்கிலங்கையின் மத்திய கால வரலாற்றைக் கட்டமைப்பதில் நிலாவெளிச் சாசனத்திற்கு முக்கிய பங்குண்டு. திருக்கோணேஸ்வரத்தின் வரலாற்றைப் பிரதிபலிக்கும் இச்சாசனம் திருகோணமலை மாவட்டத்தில் நிலாவெளிக் கிராமத்தில் நிலாவெளி ஸ்ரீ சித்திவிநாயகர் ஆலயத்தில் காணப்படுகின்றது (8.678426,81.194285). பதினோராம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த நிலாவெளிக் கல்வெட்டின் முதற் பகுதி அழிந்துவிட்டமையால் அது எழுதப்பட்ட காலத்தின் அரசனின் பெயரை அறிய முடியவில்லை. ஆயினும் கல்வெட்டின் எழுத்தமைவைக் கொண்டு பதினோராம் நூற்றாண்டைப் (சோழர் ஆட்சி) பிரதிபலிக்கின்றது எனலாம். வரலாற்றுப் பின்புலங்களைக் கொண்டு முதலாம் இராஜராஜன்(993-1014) அல்லது இராஜேந்திரன் (1014-1044) காலத்துக்குரியதெனலாம். திருகோணமலை மதஸ்யகேஸ்வர ஆலயத்திற்கு (திருக்கோணேஸ்வரம்) வழங்கப்பட்ட தேவதானம் தொடர்பான முதன்மைச் செய்தியை பதிவுசெய்கின்றபோது சமகாலத்தில் வழங்கப்பட்ட இடப்பெயர்கள், அரசியல் சூழ்நிலை, மக்களின் சமூக, பொருளாதார நிலைகளையும் இக்கல்வெட்டு குறிப்பிடுகின்றது.

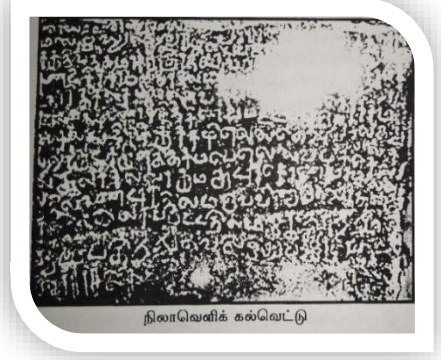
### கல்வெட்டு வாசகம்

- 1 ஸ் (வஸ்தி ஸ்ரீ)..
2. சாஸநம் சாஸ்வதம் சம்பு ஸ்ரீ கோணபர்வதம் திருகோண
3. மலை மதஸ்யகேஸ்வரமுடைய மஹா தேவற்கு நிச்சலழிவு
4. க்கு நிவந்தமாக சந்த்ராதித்தவற் செய்த உராகிரிகாம கி(ரி)
5. கண்ட கிரிகாமம் நீர் நிலமும் புன்செய்யும் இடமும்
6. ஊர்ரிருக்கையும் தேவாலயமும் மே நோக்கிய ம
7. ரமும் கீழ் னொக்கிந கிணறும் உட்பட்ட இந்நிலத்து
8. க் கெல்லை கிழக்குக் கழி எல்லை தெற்கெல்லை க
9. ல்லு குடக்கு எத்தகம்பே எல்லை வடக்கெல்
10. லை சூலக்கல்லாகும் சுடர் கோணமா மலை தனி
- 11 ல் நீலகண்டர் (க்) கு நிலம் இவ்விசைத்த பெருநான்
12. கெல்லையிலகப்பட்ட நிலம் இருநூற்று
13. ஐம்பதிற்று வேலி இது பந்மா யே
14. ஸ்வரரசை

(பத்மநாதன் 2006:406)

### தேவதானமும் எல்லைப்பரப்பும்

மத்ஸ்யகேஸ்வரம் கோயிலுக்கு வழங்கப்பட்ட தேவதான நிலமானது கிழக்கே கடல், மேற்கே எத்தகம்பே, வடக்கே சூலம் பொறிக்கப்பட்ட எல்லைக் கல், தெற்கே எல்லைகல் ஆகியவற்றுக்கு உட்பட்டதாகும். அப்பகுதிக்குள் உராகிரிகாமம், கிரிகண்ட கிரிகாமத்து பாசன நிலம், வானம் பார்த்த நிலம் (புன்செய் நிலம்), அது உள்ளடக்கிய கோயில், குடியிருப்புகள் (ஊரிருக்கையும



தேவாலயமும்), மரங்கள், கிணறு என்பன அடங்குகின்றன. திருகோணமலையிலுள்ள மச்சகேஸ்வரத்து மகேஸ்வரருடைய தினப்பூசை செய்வதற்காக சூரியனும் சந்திரனும் உள்ளவரை நிலதானம் செய்யப்படுகின்றது என்ற செய்தியைக் காணலாம். நான்கு எல்லைக்குள் அடங்கிய 250 வேலி நிலமும் இக்கோயிலுக்குரியதாகும். இந்நிலம் திருக்கோணேஸ்வரத்து அறங்காவலர்களான சிவனடியார்கள் குழுவின் பாதுகாப்பில் இருக்கும்.

சோழர்கள் நிலங்களை நான்கு வகைப்படுத்தி வரி முறைமையை சீர்படுத்தியதை தென்னிந்திய சாசனங்கள் வலியுறுத்துகின்றன. இக்காலத்தில் காணப்பட்ட நிலங்களை தேவதான நிலம், இறையிலி நிலம், நன்செய், புன்செய் நிலங்கள் என வகைப்படுத்தினர். தேவதான நிலம் என்பது கோயில்களுக்கு வழங்கப்பட்ட நிலமாகும். தேவதான நிலத்திலிருந்து வரும் வருவாய் கோயிலின் தினசரி வழிபாடுகள், திருவிழாக்கள், மற்றும் பராமரிப்பு செலவுகளுக்கு பயன்படுத்தப்பட்டது. இறையிலி நிலமானது தேவதான நிலத்துடன் தொடர்புடையது. எனினும் தேவதான நிலம் கோயிலுக்கு மட்டும் ஒதுக்கப்பட்ட நிலமாக அமைய, இறையிலி நிலம் அதைவிட பரந்த செயற்பாடுகளுக்காகவும் வழங்கப்பட்டதுடன் வரிவிலக்கும் கொடுக்கப்பட்டது. நன்செய் நிலம் என்பது நீர்ப்பாசன வசதியுடைய உணவு உற்பத்திக்கு உகந்த சாகுபடி நிலங்களைக் குறிக்கும். சோழர் காலத்தில் விவசாயம் மிக முக்கியமான பொருளாதாரமாக இருந்ததால் நன்செய் நிலங்கள் அரசால் சிறப்பாக பராமரிக்கப்பட்டதுடன் புன்செய் நிலங்களை விட அதிக வரி வசூலிக்கப்பட்டது. இந்நிலங்களில் ஏரிகள், வாய்க்கால்கள், ஆறுகள் மூலம் நீர் வழங்கப்பட்டது. புன்செய் நிலமானது மழைநீர் சார்ந்த நிலமாகும். இந்நிலம் அதிகமாக உழவுக்கு உகந்தது அல்லதாயினும் பருத்தி, சோளம் போன்ற சிறுதானிய பயிர்களுக்கு உகந்தது. மத்ஸ்யகேஸ்வரத்துக்கு சோழர்களால் அளிக்கப்பட்ட தேவதான நிலத்திலே நன்செய், புன்செய் நிலங்கள் உள்ளடங்கியிருந்தது என்ற முடிவுக்கு வரலாம்.

நிலாவெளிக் கல்வெட்டு பதிவு செய்துள்ள இத்தேவதானம் மாதோட்டத்தில் தாழிகுமரனால் இராஜராஜ ஈஸ்வரத்துக்கு வழங்கப்பட்ட தானங்களை ஒத்திருக்கின்றது. இராஜராஜேஸ்வரத்தில் நெய்வேத்தியம் செய்வதற்கும் பிராமணருக்கு தேவதானம் கொடுப்பதற்கும் வருடந்தோறும் வைகாசி மாதத்தில் விழா எடுப்பதற்கும் மாதோட்டத்திலிருந்து அரசாங்கத்திற்கு கிடைக்க வேண்டிய வருமானங்களைத் தாழிகுமரன் கோயிலுக்கு நிவந்தமாக வழங்கினான் (பத்மநாதன், 2006:66-71). அது போன்று மச்சகேஸ்வரத்து நீலகண்ட மகாதேவர் சந்தியில் நித்திய நிவேதனத்திற்கு உராகிரிகாம, கிரிகண்ட கிரிகாம என்னும் இடங்களிலுள்ள 250 வேலி நிலம் அதனுள் உள்ளடங்கப்பட்ட பகுதிகள் வழங்கப்பட்டது. ஆயினும் நிலாவெளிச் சாசனத்தில் தேவதானத்தை வழங்கியோர் பெயரினை குறிப்பிடும் சாசனப்பகுதி அழிவடைந்துவிட்டது. 250 வேலி நிலம் என்பது அண்ணளவாக 1542.5 ஏக்கர் அளவாகக் காணப்படுவதால் இந்நிலம் அரசப்பிரதிநிதி அல்லது உயர் அரசாங்க அதிகாரி ஒருவரால் வழங்கப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

### மச்சகேஸ்வரத்தில் பூஜை வழிபாடு

மச்சகேஸ்வரத்தில் (திருக்கோணேஸ்வரம்) தினமும் ஆராதனைகள் இடம்பெற்றதை “மதஸ்யகேஸ்வரமுடைய மஹாதேவற்கு நீச்சலழிவுக்கு நிவந்தமாக...” எனும் சாசனத்தொடர் விளக்குகின்றது. நீச்சலழிவு என்பதை பேரா.கா.இந்திராபாலா நீச்சல்மடை என வாசித்துள்ளார். ஆனால் செ.குணசிங்கம், சி.பத்மநாதன் போன்றோர் நீச்சலழிவு என ஏற்றுக்கொண்டுள்ளனர் (Gunasingam, 1975:64-68, பத்மநாதன், 2006:105). கல்வெட்டு வாசகத்தில் நீச்சலழிவு என்பது தெளிவாகத் தெரிகின்றது. நீச்சலழிவு என்பது நித்தலழிவு என்பதன் மறுவடிவவாகும். நீச்சல் என்பது நாள்தோறும் என்ற கருத்தையும் (த.க.அ 2003:359), நித்தலழிவு என்பது நாள்தோறும் ஆகும் செலவு (த.க.அ 2003:360) என்ற கருத்தையும் வெளிப்படுத்தும். நிவந்தம் என்பது பூசைக்கான செலவுத்திட்டத்தைக் குறிக்கும் (த.க.அ 2003:366). ஆகவே மச்சகேஸ்வர ஆலயத்தில் தினமும் நிகழ்ந்த நாள் பூசை வழிபாட்டுச் செலவுக்காக தேவதானம் வழங்கப்பட்டுள்ளதை அறியலாம்.

**அளவைமுறை:** சோழர் காலக் கல்வெட்டுக்களில் எண்ணல், நிறுத்தல், முகத்தல், பெய்தல், நீட்டல், தெறித்தல், சார்த்தல் போன்ற ஏழு வகையான அளவைமுறைகளைக் காணலாம். மற்ற ஆறு வகை அளவைக்கும் எண்ணல் அளவை இன்றியமையாததாகும். நூல், விரல், சாண், முழம், குழி என நீள உயரத்தைக் கை அல்லது கோல்களால் அளப்பது நீட்டல் அளவையாகும்.

4 முந்திரிகை = 1 காணி

4 காணி = 1 மா

20 மா = 1 வேலி

1 வேலி = 6.17 ஏக்கர்

மச்சகேஸ்வரத்திற்கு வழங்கப்பெற்ற தேவதானம் பற்றிய செய்தியில் நில அளவைமுறை குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. நிலாவெளிச் சாசனத்தில் 250 வேலி அளவினைக் கொண்டதை ‘நிலம் இருநூற்று ஐம்பதிறு வேலி’ என சாசனத்தொடர் குறிப்பிடுகின்றது. 250 வேலி நிலமும் குறைந்தது 1542.5 ஏக்கர் நிலத்தைக் கொண்டிருக்க வேண்டும். ஆயினும் சோழர் காலத்தில் விளைச்சலின் அளவைக் கொண்டு நிலப்பிரிப்புக்களிலும், வரி அறவீடுகளிலும் மாற்றங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

### பன்மாகேஸ்வரர்

தமிழ்ச் சாசன வழக்கில் சிவாலயங்களுக்கு வழங்கப்பெற்ற தானங்களைக் குறிக்க பன்மாகேஸ்வரர் ரகக்ஷ என்ற தொடர் பயன்படுத்தப்பட்டது. மகேஸ்வரர்ரகக்ஷ என்பதன் பொருள் மகேசுவரர் காக்கட்டும் என்பதாகும். வைரவக் கோயில்களில் “சீ/வைஷ்ணவ ரகக்ஷ” என்று இருப்பது வழக்கமாகும். நிலாவெளிச் சாசனத்திலுள்ள பன்மாகேஸ்வரர் ரகக்ஷ எனும் தொடர் சோழராட்சி கால ஆவணங்களில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இது சிவனடியார் கூட்டத்தை குறிக்கும் தொடராக தென்னிந்திய சாசனங்களில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது (SII, III, No140, 141). இலங்கையில் பொலன்னறுவை வானவன் மாதேவி ஈஸ்வரத்திலும் கோகர்ணத்து மச்சகேஸ்வரத்திலும் ஆலய விவகாரங்களை கவனிக்கும் பன்மாகேஸ்வரர் அறங்காவலராக விளங்கியமை குறிப்பிடத்தக்கது.

நிலாவெளிக் கல்வெட்டில் பன்மாகேஸ்வரர் தொடர்பான செய்தியினூடாக ஆலய விவகாரங்களை கவனிக்கும் அறங்காவலராக விளங்கியதை அறியலாம். இவர்கள் தனிப்பட்ட குழுக்களா? அல்லது சமுதாயத்தில் தேர்வு செய்யப்பட்ட குழுக்களா? என்பது தொடர்பாக தெளிவாக அறிய முடியவில்லை. ஆயினும் கோயிலின் கொடைகளை காக்கும் பொருட்டு இவர்களது பாதுகாப்பு வேண்டப்பெற்றது என்று கருதலாம். எனினும் தென்னிந்திய சாசனங்களில் இவர்களுக்கு குற்றங்களை தண்டிக்கும் அதிகாரம், தண்டப்பணம் அறவிடும் அதிகாரம் வழங்கப்பட்டமை தொடர்பாகவும் குழுவாக செயற்பட்டமை தொடர்பாகவும் இவர்களை கௌரவித்து பூசைகள் வழங்கப்பட்டமை தொடர்பான குறிப்புக்களுண்டு (கிருட்டினன் 1991:227-229).

### கல்வெட்டு வெளிப்படுத்தும் இடப்பெயர்கள்

திருகோணமலை என்ற பெயரினை பதிவு செய்த முதலாவது ஆவணமாக நிலாவெளிச் சாசனம் அமைகின்றது. கி.பி ஐந்தாம் நூற்றாண்டு காலப்பகுதியில் வட இந்தியாவில் குப்த பேரரசு காலப்பகுதியில் எழுதப்பட்ட வாயுபுராணத்தில் மலயதீவு என்னும் நாட்டின் கிழக்குக்கரையிலுள்ள கோகர்ணம் என்ற சிவாலயத்தை குறிப்பிடுகின்றது. மலயதீவு பலவகை மணிகள், இரத்தினம், பொன், கடல்படு திரவியங்களும் கிடைக்கின்ற நாடு.

அங்கு அகஸ்திய பவனமும் திருகூட நிலையமும் அமைந்திருக்கின்றன. இவ்விடயம் திருகோணமலை சிவாலயம் அமைந்துள்ள கோணேஸ்வரர் கோயில் தொடர்பான செய்தி என சி.பத்மநாதன் வெளிப்படுத்தியுள்ளார் (2022:9,10).

திருநாவுக்கரசர், சுந்தரர் தேவாரங்களில் இவ்வாலயம் வைப்புத் தலங்களில் ஒன்றாக குறிப்பிடப்படுகின்றது, திருநாவுக்கரசரின் நெய்த்தானம் திருத்தாண்டகம் என்னும் பதிகத்தில் தமிழகத்துக்கு தெற்கேயுள்ள மாகோணமலை என்ற செய்தியுண்டு (தெக்காரும் மாகோணத்தானே – திருமுறை:6.41). மேலும் அவரது ஷேத்திரக் கோவைத் திருத்தாண்டகத்தில் கோகரணம் என்ற சொல்லை பயன்படுத்தியுள்ளார் (திருமுறை:6.71). சுந்தரமூர்த்தி சுவாமியால் ஒன்பதாம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட ஏழாம் திருமுறையின் ஊர்த்தொகைப் பதிகத்தில் மாகோணத்தான் (திருமுறை: 7.47.3) என்றும் திருநாட்டுத்தொகை பதிகத்தில் திருமலை (திருமுறை:7.47.3) என்றும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. திருமலை தொடர்பான கருத்தில் திருச்சி மாவட்ட உய்யகொண்டான் திருமலை ஆலயம் தொடர்பான செய்தி என்ற வாதப் பிரதிவாதமுண்டு (பத்மநாதன், 2022:157-161). பன்னிரெண்டாம் நூற்றாண்டு காலப்பகுதியில் எழுதப்பட்ட சேக்கிழாரின் பெரிய புராணத்தில் “...ஆழிபுடை சூழ்ந்து ஒலிக்கும் ஈழம் தன்னில் மன்னு திருக்கோண மலை மகிழ்ந்த செம் கண் மழ விடையார்...” எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது (பெரியபுராணம், வம்பறா வரிவண்டுச் சருக்கம்: 2788).

திருகோணமலைக்கு புராதன கால முதல் வழங்கப்பட்ட மச்சகேஸ்வரம் என்ற பெயர் இச்சாசனம் எழுதப்பட்ட பதினோராம் நூற்றாண்டில் வழக்கத்தில் இருந்துள்ளதை அறியலாம். தக்ஷிண கைலாசம், கோணம், திரிகோணம், மாக்கோணம், கோண பர்வதம், திரிகூடம், கோகரணம் முதலியன திருகோணமலையின் தலப்பெயர்களாகும். பாளி நூல்களில் கோகண்ண என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது (MV 8:25, 37:41, CV, 41:79, 48:5, 57:5, 71:18).

**மத்ஸ்யகேஸ்வரம்:** மச்சகேஸ்வரம் அல்லது மத்ஸ்யகேஸ்வரம் என்பது மகாவிஷ்ணுவின் மச்ச அவதாரம் தொடர்பான புராணக் கதையை அடிப்படையாகக் கொண்டதாகும். இதனை தக்ஷிண கைலாச புராணத்தின் மச்சாவதாரப் படலம் திருமால் மீதான அவதாரமெடுத்து உலகினைக் காத்தபின் மீண்டும் திருமால் உருவெடுத்து தக்ஷிணகைலாயம் எனப் போற்றப்பட்ட மச்சகேஸ்வரத்தை வணங்கிய செய்தியைக் குறிப்பிடுகின்றது. தக்ஷிண கைலாச புராணப் பாடல் பகுதி மேல்வருமாறு:

‘ஆயிதென் கயிலாயத்தின் றென்புறமணுகி  
மாய மச்சாமுடையைக் கடல் வழி வைத்துத்  
தூயதன்னுருக் கொண்டரசர் சந்நிதிதுன்னிச்  
சேயகங்கணம் முன்வைத்து வணங்கினன் திருமால்’

‘மல்கும் மச்சமாம் கேசவன் பெயரினை மலைக்குப்  
புல்கு மச்சகேஸ்வரமெனத் திருப்பெயர் புகன்றார்.’ (தக்ஷிண கைலாச புராணம் I,  
மச்சாவதாரப் படலம், செய்யுள் 39, 42 பக்.191,193)

‘..திருமாதவருக்கு னொரு பெரிய புனிதமீனா  
மாதரவினிறைஞ்சு கதை கயிலாசபுராணமெனவறையலுற்றேன்  
மாதூரிய மச்சேந்தியமாம்..’

(தக்ஷிண கைலாச புராணம் I, தக்ஷிண கைலாச பாயிரம்-II, செய்யுள் 11, பக்.17)

கோகர்ணத்தில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட சைவத் திருத்தலங்கள் இருந்தவை பற்றி ஐதிகமோ  
ஆதாரமோ இல்லை (பத்மநாதன், 2022:19). சோழ இலங்கேஸ்வரனின் எட்டாம்  
ஆட்சியாண்டைச் சேர்ந்த வெள்ளை வில்வத்தடி கோணநாயகர் கோயிலில் அமைந்துள்ள  
மானாங்கேணிச் சாசனத்தில் மத்ஸ்யகேஸ்வரத்துக்கு இராஜேந்திரசிங்க வளநாட்டுப்  
பிரதிநிதிகள் மேற்கொண்ட நடவடிக்கை பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. ‘(மும்மு)டி சோழ  
மண்ட (லத்து இராஜே) ந்தர சோழ வள நாட் (டு) சோழ வளநாட் (டு கோண மா)  
மலை ஸ்ரீ மத்ஸ்ய கே(கஸ்வரமுடையர்) மூலஸ்தானமு(ம்) என கல்வெட்டு பதிவு  
செய்கின்றது (பத்மநாதன், 2006:407). மாங்கேணி, நிலாவெளி சாசனங்கள் எழுதப்பட்ட  
காலப்பகுதியில் திருக்கோணேஸ்வரத்தின் மறுபெயர்களில் ஒன்றான மத்ஸ்யகேஸ்வரம்  
என்ற பெயர் இப்பிரதேசத்தில் வழக்கில் இருந்துள்ளது.

**உராகிரிகாம, கிரிகண்ட கிரிகாமம்:** தேவதானச் செய்தியில் தற்போது வழக்கில் இல்லாத  
உராகிரிகாம, கிரிகண்ட கிரிகாமம் என்னும் இடப்பெயர்களை காணமுடிகின்றது. ஆயினும்  
கிரிகண்ட என்பது தொடர்பான குறிப்புகள் திரியாய்க் கல்வெட்டு, பாளி இலக்கியங்கள்,  
புராதன பௌத்த நூல்களில் காணப்படுகின்றன. கிரிகண்ட பர்வதம், கிரிகண்ட எனும்  
பிரதேசம் பற்றி மகாவம்சத்தில் குறிப்பிப்பள்ளது. பண்டுகாபயனின் மாமன்மாருள்  
ஒருவராகிய கிரிகண்ட சிவ என்பவன் கிரிகண்ட என்னும் பகுதியை ஆட்சி செய்தான்  
என்ற செய்தியை மகாவம்சம் குறிப்பிடுகின்றது (MV, 10:83). எட்டாம் நூற்றாண்டளவில்  
எழுதப்பட்ட திரியாய்க் கல்வெட்டில் கிரிகண்ட சைத்தியம் என குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது (EZ  
IV:158). முதலாம் விஜயபாகு (1055-1110) கிரிகண்ட விகாரையைப் புனரமைத்த  
செய்தியை சூளவம்சம் குறிப்பிடுகின்றது (CV 60:60).

கிரிகண்ட என்னும் மலையிலுள்ள விகாரையை கிரிகண்ட மகாவிகாரம் என்றனர்.  
திரியாய்க் கல்வெட்டு திரியாய் என்னும் ஊரின் மேற்கிலே கந்தசாமி மலையிற்  
காணப்படுகின்றது. அதற்கு 200 அடி தூரத்தில் பௌத்த பெரும்பள்ளி ஒன்றின்  
அழிபாடுகள் உள்ளன. கிரிகண்ட பர்வதம் என்னும் தானமே கந்தசாமி மலை என  
வழங்குகின்றது. எனவே கிரிகண்ட கிரிகாம என்பது திரியாயிலுள்ள கந்தசாமி

மலையினை உள்ளடக்கியிருந்த ஒரு நிலப்பிரிவு என்று கொள்ள முடிகின்றது (Gunasingam, 1975: 68-69, பத்மநாதன், 69,70).

### முடிவுரை

பதினொராம் நூற்றாண்டு மத்தியகால கிழக்கிலங்கையின் திருகோணமலையின் வரலாற்றுக்கும் திருக்கோணேஸ்வரத்தின் வரலாற்றுக்கும் பெருமை சேர்ப்பதாக நிலாவெளிக் கல்வெட்டு அமைந்துள்ளது. இச்சாசனம் குறிப்பிடும் தேவதான நிலம் மச்சகேஸ்வரம் என்று அழைக்கப்படும் திருக்கோணேஸ்வர ஆலயத்தின் சமய நடவடிக்கையில் ஒன்றான தினசரி பூஜைக்கு பயன்படுத்தப்பட்டது. தானம் கொடுக்கப்பட்ட ஊர்களிலுள்ள நன்செய் மற்றும் புன்செய் நிலங்கள் விவசாய பொருளாதாரத்தை உறுதிப்படுத்துகின்றன. சோழ அரசின் உறுதியான நிர்வாகத்தால் நிலப் பயன்பாடு அதிகரித்து விவசாய அமைப்பைக்கொண்ட சமூகம் உருவாக்கப்பட்டது. ஆலயம் சார்ந்த சமூக அமைப்பினை நிர்வகிக்க பன்மாகேஸ்வரர் அறங்காவலராக விளங்கியதை அறியலாம். கோணேசர் ஆலய கட்டிடச் சிதைவுகளில் ஒன்றாக நிலாவெளிச் சாசனத்தைக் கருதலாம்.

### உசாத்துணை

*Epigraphia zeylanica* (EZ), Vol-04, (1994). Asian Education Services, New Delhi, pp191-195.  
Gunasingam, S. (1975). “A Tamil Slab - Inscription at Nilaveli”, Sri Lanka Journal of the Humanities (SLJH) Volume I, pp. 61 – 71

*South Indian Inscription* (SII), Vol.III , Part III, (1920). Government Press, Madras, pp 286, 287

*The Culavamsa* (CV), (1998). Geiger, Wilhelm (Trans.), Asian Educational Services, New Delhi, Madras.

*The Mahavamsa* (MV), (1912). Geiger, Wilhelm (Trans.), Pali Text Society, London.

கிருட்டினன், அ. (1991). கல்வெட்டில் வாழ்வியல், மாணிக்கவாசகர் பதிப்பகம், சென்னை.

பத்மநாதன், சி. (2022). திருக்கோணேஸ்வரம், திருக்கோணேஸ்வர ஆலய பரிபாலன சபை, குமரன் புத்தக இல்லம், கொழும்பு – சென்னை.

பத்மநாதன், சி., (2006). இலங்கைத் தமிழ்ச் சாசனங்கள்-I, இந்துசமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம், கொழும்பு.

பத்மநாதன், சி. (பதி). (1995). தகடிகளை கைலாச புராணம் பகுதி I & II, இந்து சமய கலாச்சார அலுவல்கள் திணைக்களம், கொழும்பு.

தமிழ் கல்வெட்டுச் சொல்லகராதி (த.க.அ), தொகுதி II, (2003). சாந்தி சாதனா, சென்னை.  
திருத்தொண்டர் புராணம் என்னும் பெரிய புராணம் - ஐந்தாம் பகுதி 2530-3154, வம்பறா வரிவண்டுச் சருக்கம் -II, (1950). கோவைத் தமிழ்ச் சங்கம், கோயமுத்தூர்.